

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313200968
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2313200968.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a členov senátu: JUDr. Andrea Moravčíková, PhD. a JUDr. Anton Jaček, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. P., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov - matky: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., A. T. XXXX/XX a otca: H. P., nar. X.XX.XXXX, bytom X., A. T. XXXX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca maloletého proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.5.2013 č.k. 17P/8/2013-43, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd v celom rozsahu zamietol návrh otca maloletého, ktorým sa domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť k maloletému H. zo sumy 100,- Eur na sumu 50,- Eur mesačne s účinnosťou od 1.1.2013. Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 78 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 28 ods. 1, 2 Zákona o rodine a Dohovorom o právach dieťaťa čl. 3, 6, 27, 29. Vecne prvostupňový súd argumentoval tým, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného. Súd pritom vychádzal zo zistení, že v čase predchádzajúcej úpravy rozsudkom Okresného súdu Galanta 23C/316/2010-42, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 6.5.2011, pri rozvoze manželstva rodičov dieťaťa súd schválil rodičovskú dohodu podľa ktorej dieťa zveril do starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur mesačne. Otec dieťaťa bol v tom čase dobrovoľne nezamestnaný, mal pozastavenú živnosť, matka dieťaťa dosahovala čistý priemerný mesačný príjem 320,- Eur. Otec už v tom čase mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti a to k maloletej H. a O.. Aktuálne otec dieťaťa nie je vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, nepoberá dávku v hmotnej núdzi, ani dávku v nezamestnanosti, naposledy pracoval v období od januára do marca 2013, za dohodnutú odmenu 3,27 Eur/hod. brutto, avšak pracovný pomer bol skončený v skúšobnej dobe. Otec je dobrovoľne nezamestnaný, sám si platí zdravotné poistenie, má pozastavenú živnosť, hoci v roku 2012 ju obnovil na štyri mesiace počas ktorých dosiahol základ dane vo výške 2.273,01 Eur. Je vyučený klmpiar. Celkovo má tri vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Otec si vyživovaciu povinnosť k maloletému plní len vtedy, keď má na to finančné prostriedky, iným spôsobom na dieťa neprispieva. Uviedol, že prácu si nevie nájsť, nakoľko v roku 2010 mu po nameraní alkoholu v krvi odňali vodičský preukaz. Matka je zamestnaná a jej priemerný čistý mesačný príjem je 442,88 Eur. Vyživovaciu povinnosť má iba k maloletému H..

Prvostupňový súd uzavrel, že otec dieťaťa nijakým spôsobom nepreukázal, že si aktívne hľadá prácu. Naopak, je dobrovoľne nezamestnaný, o vodičský preukaz prišiel z vlastného zavinenia a rovnako tak z

vlastného zavinenia má prerušenú živnosť, hoci za štyri mesiace roku 2012 dosiahol slušný základ dane preukazujúci, že prácu otec dieťaťa mal a z nepochopiteľných dôvodov v živnosti nepokračoval. Súd tiež zohľadnil, že otec sa vyjadril, že posledné roky ho živila manželka, priateľka a v súčasnosti matka. Popísaný postoj otca podľa prvostupňového súdu nasvedčuje tomu, že nemá záujem si prácu hľadať, nemá záujem sa o dieťa riadne starať a plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, hľadá spôsob, ako by ju minimalizoval. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že k zmene pomerov na strane otca nedošlo, keďže v súčasnosti otec žije v rovnakých podmienkach ako to bolo v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, kedy aj napriek dobrovoľnej nezamestnanosti súhlasil s výživným 100,- Eur mesačne. Vykonaným dokazovaním súd tiež zistil, že ani na strane matky nedošlo k podstatnej zmene pomerov, hoci jej príjem vzrástol o 120,- Eur mesačne, táto suma odráža iba rast životných nákladov. Pokiaľ ide o výdavky rodičov na bývanie a ďalšie pravidelné platby, súd skonštatoval, že sú porovnateľné s výdavkami v čase ostatného rozhodnutia a v tomto smere nedošlo k výraznejšej zmene. Na strane maloletého H. súd skonštatoval zmenu pomerov v tom, že dieťa je o dva roky staršie, inak je zdravé a mimoriadne zvýšené náklady na neho matka nemá. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia prvostupňový súd uzavrel, že zníženie výživného by bolo v danom prípade v príkrom rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Prvostupňový súd potom rozhodol tak, že návrh otca na zníženie výživného na maloleté dieťa zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletého, v ktorom uviedol iba: „Žiadam o odvolanie rozsudku v mene Slovenskej republiky o návrhu zníženia výživného na syna H. P., nar. XX.X.XXXX.“

Následne prvostupňový súd výzvou, ktorá nemala formu uznesenia, zo dňa 17.6.2013 vyzval otca na doplnenie odvolania v stanovenej lehote s tým, že uviedol ako má doplnenie vykonať. Otec maloletého na túto výzvu, ktorú prevzal dňa 24.6.2013, nereagoval.

Po predložení veci odvolaciemu súdu odvolací súd, keďže súd prvého stupňa v tomto smere postupoval nesprávne, s použitím § 211 ods. 1 a § 209 ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 26.7.2013 č.k. 25CoP/1/2013-54 vyzval otca, aby v stanovenej lehote doplnil svoje odvolanie, pričom uviedol, ako má doplnenie vykonať. Toto uznesenie ale podľa obsahu spisu otcovi maloletého nebolo doručené s tým, že zásielku neprevzal v odbernej lehote.

Na doporučený list zo súdu zareagovala Y. P., tvrdiac, že je matkou otca maloletého a oznámila, že odišiel do zahraničia za prácou a preto nemôže zásielku prevziať.

Matka maloletého, ani kolízny opatrovník odvolací návrh nepodali, kolízny opatrovník sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril. Matka maloletého k doručenému odvolaniu predložila písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že nesúhlasí so znížením výživného na maloletého H. z dôvodu zvyšujúcich sa potrieb. Maloletý nastupuje do vyššieho ročníka druhého stupňa, čím sa zvýšia náklady na školu, vzhľadom na vek rastú nároky dieťaťa.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti, keďže z odvolania napriek jeho stručnosti je zrejmé, že otec sa naďalej domáha zníženia výživného na dieťa a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) v spojení s § 81 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého nie je dôvodné, v dôsledku čoho je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietnutý, ako vecne správny, s použitím § 219 O.s.p. potvrdiť.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav pokiaľ ide o v konaní preukázané skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie splnenia podmienok pre zníženie výživného na maloletého, keď prvostupňový súd vykonal potrebné dokazovanie vo vyčerpávajúcom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a napokon dospel i k správny skutkový záverom a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval všetky príslušné hmotnoprávne ustanovenia a tieto i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvého stupňa odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi prvostupňového, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania v danom prípade za obdobie od predchádzajúcej úpravy nedošlo k žiadnej takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného otca na maloletého, keď bolo preukázané, že za rozhodné obdobie sa pomery na strane matky, ani otca (teda ich možnosti, schopnosti a majetkové pomery) nijako podstatne nezmenili a sú v podstatnom zhodné ako v predchádzajúcom období. Naopak za obdobie dvoch rokov od predchádzajúcej úpravy došlo k čiastočnej zmene pomerov na strane dieťaťa, keď jeho náklady s vekom vzrástli. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd sa plne stotožnil so závermi prvostupňového, že v danom prípade pre nepreukázanie zodpovedajúcej zmeny pomerov na strane niektorého z účastníkov, neboli splnené podmienky na zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia formou zníženia výživného v zmysle súdom prvého stupňa aplikovaného ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Bolo preto dôvodným, aby bol návrh otca maloletého na zníženie výživného v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnutý.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako v celom rozsahu vecne správny, s použitím ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p. rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov na náhradu trov odvolacieho konania nemá právo.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.